

ἄριστος, οὐ τὸ ἐν αὐτῷ ἀγαθόν, ἀλλὰ τὸ φαινό- A
μενον. διοίσθη δὲ οὐδὲν ἕσται γὰρ τὸ φιλητὸν φαι-
νόμενον. περὶ δὲ ὄντων δὲ ἀ φιλοδοσίων, ἐστὶ μὴ
τῆ ἑῶ ἀψύχων φιλησθ, οὐ κέχρηται φιλείᾳ, οὐ
γὰρ ὄντι ἀσπίλησις, οὐδὲ βούλησις ἐπιείκειον
ἀγαθῶν. γὰρ ὅσον γὰρ ἴσως τῷ εἴναι βούλεσθαι
τῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' εἰ πῶρ, σάξεται βούλεται αὐτῷ,
ἵνα αὐτὸς ἔχη. τῷ ὅ φιλοφρασίᾳ δὲ βούλε-
σθαι τῶν ἀγαθῶν, ἐπιείκειον ἐνεκα τοῦ ὅ βουλομέ- B
νους οὗτο τῶν ἀγαθῶν, ὄντοις λόγος ἐστίν, ἀλλ' ἢ τὸ
αὐτὸ καὶ παρ' ἐπιείκειον γέννηται. ὄντοις γὰρ ἐν
ἀσπίτησιν οὐσί φιλείᾳ ἔστι, ἢ παρ' ἐπιείκειον τὸ
μὴ λανθάνουσαν. πολλοὶ γὰρ εἰσὶν ὄντοις οἷς
οὐκ ἔσονται κεραι, ἵνα ἀγαθὰ ἴσως ὅσπερ
ἴσως ἔστι ἢ χρησίμοις. τῶν ὅ αὐτὸ, καὶ ἐπιεί-
κειαν πρὸς τοὺς ὄντοις οὗτο. ὄντοις μὴ οὐ αὐτοῖς
φαίνονται ἀλλήλοισι φίλοις ὅσπερ αὐτοῖς εἴποι,
λανθάνοντας ὡς ἔχουσι καὶ αὐτοῖς, δὲ ἀγαθῶν
οἰσὶν ἀλλήλοισι, καὶ βούλεσθαι τῶν ἀγαθῶν μὴ λαν-
θάνοντας δὲ ἐν τῷ εἰρημῶν.

Κεφάλαιον γ.

Διαφέρει ὅ ταῦτα ἀλλήλων εἶδη καὶ αἰ
φιλῆσις ἀπὸ καὶ αἰ φιλίας. πῶς γὰρ
ὄντι εἶδη τῆς φιλίας, ὡς ἀρετῆς τῆς φιλη-
τοῦς καὶ ἕκαστον γὰρ ὄντι ἀσπίλησις οὐ
λανθάνουσα. οἱ ὅ φιλοῦντες ἀλλήλοισι, βού-
λονται τῶν ἀγαθῶν ἀλλήλοισι τῶν ὅ φιλοῦσιν, οἱ
μὴ οὐ αὐτῶν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' ἢ γέννηται πρὸς αὐτοῖς
παρ' ἀλλήλων ἀγαθῶν. ὁμοίως ὅ καὶ οἱ δὲ ἢ
ὄντι οὐ γὰρ τὸ ποιεῖν πῶς ἔστι ἀγαθῶν τοῦ
ὄντι ἀρετῆς, ἀλλ' ὅπρ ἢ δὲ αὐτοῖς. οἱ γὰρ δὲ
διὰ τὸ ἀσπίτησιν φιλοῦντες, διὰ τὸ αὐτοῖς
ἀγαθῶν ἐργάζεσθαι, οἱ δὲ ἢ ὄντι, διὰ τὸ αὐ-
τοῖς ἢ δὲ καὶ οὐκ ἢ ὅ φιλοῦντες ὄντι, ἀλλ' ἢ
ἀσπίτησιν, ἢ ἢ δὲ. καὶ συμβεβηκός τε δὲ αἰ
φιλίας αὐτῶν εἰσὶν οὐ γὰρ ἢ ὄντι, ὅσπερ ὄντι
ὅ φιλοῦντες, ταῦτα φιλεῖται, ἀλλ' ἢ
πολλοῖσιν. οἱ μὴ ἀγαθῶν πρὸς οἱ δὲ, ἢ δὲ
εἰσὶν. διὰ τὸ ὄντι δὲ αἰ τοῦ αὐτοῖς εἶσι, μὴ
ἀσπίτησιν ὄντι ὄμοιων. ἢ γὰρ μὴ καὶ ἢ
δὲ ἢ ἀσπίτησιν ὄντι, ταῦτα φιλοῦντες. F
τὸ ὅ ἀσπίτησιν οὐ διαφέρει, ἀλλ' ἀσπίτησιν
γέννηται ἀσπίτησιν. ὄντι οὐ γὰρ οἱ φίλοι ἢ
σαν, διαλύεται καὶ ἢ φιλίας, ὡς οὐσίς τῆς φι-
λίας πῶς ἐπιείκειον, μάλιστα ὅσπερ οὐσίς ἀρε-
τῆς ἢ τοιαύτη φιλία ὄντι γέννηται οὐ
γὰρ τὸ ἢ οἱ ἐπιείκειον διακρίσθαι, ἀλλ' ἢ

non quod ipsi est bonum, sed quod appa-
ret: sed id nihil refert. Inam amabile ap-
parens erit. Cum tria verò sint, propter
quæ amant homines, de inanimatorum a-
more amicitia minimè dicitur: quippe
cum neque redamatio, neque voluntas
boni illorum vlla sit, ridiculum enim es-
set fortasse, si vno quispiam bona vellet:
nam si modo aliquid est, saluum esse il-
lud vult aliquis, vt ipse habeat. Amico au-
tem inquitur bona velle oportere illius
causa: eosque qui ita bona volunt, si non
idem ab illo existat, beneuolos dicunt.
benevolentiam enim in mutua affectio-
ne amicitiam esse. An addendum est non
latentem? nam multi beneuoli sunt iis e-
tiam quos non viderunt: quos scilicet
putant modestos esse, vel viles, quo et-
iam modo illorum quispiam erga hos
affici possit: ac beneuoli quidem esse in-
ter se hi videntur. amicos autem eos qui
quo modo inter se affecti sunt, ignorant,
appellare quis possit? Oportet igitur, vt
beneuoli mutuo inter se sint, velintque
bona ob vnu aliquid ex iis, quæ dicta sunt.

CAPVT III.

E A verò inter se specie differunt: ex-
Ego dilectiones quoque & amicitias tres
enim æquales numero amabilibus ami-
citiæ species sunt: quippe cum in vnoquo-
que sit redamatio non latens: qui autem
mutuo se amant, volunt sibi mutuo bona
æatenus, quatenus amant. Qui quidem ob
vtilitatem amant, se mutuo non per se
amant: sed quatenus bonum aliquod à
se mutuo percipiunt. Simili modo qui
ob voluptatem amici sunt: non enim
vrbanos amant, quia qualitate quadam
sunt affecti, sed quia iucundi ipsi sunt. Ita
& qui ob vtilitatem, & qui ob volupta-
tatem amant: illi ob suum bonum, hi ob
suam voluptatem diligunt, non quatenus
est ille qui amatur, sed quatenus est vri-
lis, vel iucundus. Ex accidenti igitur ami-
citiæ hæ sunt. non enim quatenus est
ille qui amatur, quicunque is sit, æatenus
amatur: sed quatenus bonum aliquid al-
ter, alter voluptatem affert. Huiusmodi
autem amicitias dissolui facillè possunt,
cum similes ipsi non permaneant. nam si
non amplius iucundi, aut viles fuerint, a-
mare desistant: ac vtile non permanet, sed
aliàs aliud euadit: quo fit, vt dissoluto eo,
ob quod amici erant, amicitia quoque ipsa
dissoluatur, quippe quæ propter illud er-
rat. Maximè verò inter senes huiusmodi
amicitia videtur existere: non enim qui
hæc ætate sunt, iucundum persequuntur